

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

► **B**

A TANÁCS 617/2007/EK RENDELETE

(2007. május 14.)

az AKCS–EK partnerségi megállapodás alapján létrehozott 10. Európai Fejlesztési Alap végrehajtásáról

(HL L 152., 2007.6.13., 1. o.)

Módosította:

Hivatalos Lap

► **M1**

A Tanács 566/2014/EU rendelete (2014. május 26.)

Szám	Oldal	Dátum
L 157	35	2014.5.27.

A TANÁCS 617/2007/EK RENDELETE

(2007. május 14.)

az AKCS–EK partnerségi megállapodás alapján létrehozott 10. Európai Fejlesztési Alap végrehajtásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a Luxembourgban 2005. június 25-én felülvizsgált⁽¹⁾, Cotonouban 2000. június 23-án, egyrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportjának tagjai, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között aláírt partnerségi megállapodásra⁽²⁾ (a továbbiakban: az AKCS–EK partnerségi megállapodás),

tekintettel a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői között az AKCS–EK partnerségi megállapodással összhangban a 2008-2013 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret értelmében nyújtandó közösségi támogatás finanszírozásáról és az EK-Szerződés negyedik részének hatálya alá tartozó tengerentúli országok és területek számára nyújtandó pénzügyi támogatás elosztásáról szóló belső megállapodásra⁽³⁾ (a továbbiakban: a belső megállapodás) és különösen annak 10. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Beruházási Bank véleményére,

mivel:

- (1) Az AKCS–EK Miniszterek Tanácsának 1/2006 határozata meghatározza a 2008-2013-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretet és új, Ib. melléklettel egészíti ki az AKCS–EK partnerségi megállapodást⁽⁴⁾.
- (2) A belső megállapodás meghatározza a 10. Európai Fejlesztési Alap (a továbbiakban: EFA) különböző pénzügyi kereteit, a 10. EFA-hoz való hozzájárulásokat és a hozzájárulási kulcsot, létrehozza az EFA-bizottságot, a beruházási hitelkeret bizottságot (a továbbiakban: a BH-bizottság), és meghatározza azokon belül a szavazatok súlyozását és a minősített többség szabályait.
- (3) Továbbá a belső megállapodás az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportjának (a továbbiakban: az AKCS-államok) (a Dél-afrikai Köztársaság kivételével) és a tengerentúli országoknak és területeknek a 2008-tól 2013-ig terjedő hatéves időszakban, a tagállamok hozzájárulásaiból álló 10. EFA-ból nyújtandó közösségi támogatás teljes összegét 22 682 millió EUR-ban határozza

⁽¹⁾ HL L 209., 2005.8.11., 27. o.

⁽²⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

⁽³⁾ HL L 247., 2006.9.9., 32. o.

⁽⁴⁾ HL L 247., 2006.9.9., 22. o.

▼B

meg. A 10. EFA-nak a belső megállapodás által megállapított összegéből a 2008-2013-as időszakra vonatkozó, az AKCS–EK partnerségi megállapodás Ib. mellékletében említett többéves pénzügyi keretben meghatározottak szerint az AKCS-államok számára 21 966 millió EUR-t, a tengerentúli országok és területek számára 286 millió EUR-t, a Bizottság számára az EFA programozásához és végrehajtásához kapcsolódó támogatási kiadásai fedezésére pedig 430 millió EUR-t kell elkülöníteni.

- (4) A 10. EFA-ból a tengerentúli országok és területek számára juttatandó összegeket az Európai Közösség és a tengerentúli országok és területek társulásáról szóló, 2001. november 27-i 2001/822/EK tanácsi határozat⁽¹⁾, annak 2304/2002/EK bizottsági végrehajtási rendelete⁽²⁾ és annak esetleges későbbi módosításai szabályozzák.
- (5) A humanitárius segítségnyújtásról szóló, 1996. június 20-i 1257/96/EK tanácsi rendelet⁽³⁾ hatálya alá tartozó és annak értelmében támogatásra jogosult intézkedések csak kivételes körülmények között finanszírozhatók a 10. EFA-ból, amennyiben ez a támogatás a válsághelyzetből a fejlődéshez nélkülözhetetlen stabil feltételek megteremtéséhez vezető szakaszban folytatott együttműködés folyamatosságának biztosítása érdekében szükséges és az Európai Unió általános költségvetéséből nem finanszírozható.
- (6) A Tanács 2006. április 11-én elfogadta azt az elvet, hogy az afrikai békefenntartási mechanizmus finanszírozása a 2008 és 2010 közötti időszakban legfeljebb 300 millió EUR összegben a 10. EFA-ból történjen, és megállapodott a mechanizmus jövőbeli szabályairól és felépítéséről.
- (7) A Közösség cukorágazatának reformja által érintett, az AKCS–EK partnerségi megállapodás 3. jegyzőkönyvében említett, a cukorról szóló jegyzőkönyvet aláíró államok számára lehetővé kell tenni, hogy élvezzék a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴⁾ alapján finanszírozott kísérő intézkedések előnyeit. Az AKCS-országok a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének, valamint a demokrácia és az emberi jogok előmozdítása finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1889/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁵⁾ által előírt tematikus programok révén is hozzá fognak jutni a közösségi támogatáshoz. Ezek a tematikus programok hozzáadott értékkel járulnak hozzá az EFA keretében finanszírozott földrajzi programokhoz, valamint összhangban állnak azokkal, továbbá támogatják és kiegészítik azokat.
- (8) Az AKCS–EK partnerségi megállapodás hangsúlyozza az AKCS-államok, a tengerentúli országok és területek és a Közösség legkülső régiói közötti regionális együttműködés fontosságát.

⁽¹⁾ HL L 314., 2001.11.30., 1. o. A 2007/249/EK határozattal (HL L 109., 2007.4.26., 33. o.) módosított határozat.

⁽²⁾ HL L 348., 2002.12.21., 82. o.

⁽³⁾ HL L 163., 1996.7.2., 1. o. Az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított rendelet.

⁽⁴⁾ HL L 378., 2006.12.27., 41. o.

⁽⁵⁾ HL L 386., 2006.12.29., 1. o.

▼B

- (9) A tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselőinek 2005/446/EK határozata ⁽¹⁾ 2007. december 31-ében állapítja meg azt az időpontot, amelyen túl a 9. EFA Bizottság által kezelt pénzeszközei, az Európai Beruházási Bank (a továbbiakban: az EBB) által kezelt kamattámogatás és az ilyen előirányzatok kamataiból származó bevétel terhére nem lehet kötelezettséget vállalni. Ez az időpont szükség esetén felülvizsgálható.
- (10) Az EFA végrehajtása érdekében meg kell határozni a támogatás programozására, vizsgálatára és jóváhagyására vonatkozó eljárást, és meg kell állapítani a támogatás felhasználásának felülvizsgálatára vonatkozó részletes szabályokat. A tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői – a végrehajtási rendelet és a pénzügyi szabályzat elfogadása, valamint többek között az EFA-bizottság és a BH-bizottság létrehozása céljából – 2006. július 17-én elfogadták a belső megállapodás ideiglenes alkalmazásáról szóló 2006/610/EK határozatot ⁽²⁾.
- (11) A Tanács a 2004. november 24-i ülésén következtetéseket fogadott el az EU külső fellépéseinek hatékonyságáról, többek között a Közösség és a tagállamok fejlesztési együttműködése egymást kiegészítő jellegének és összehangolásának további fokozásáról. A Tanács 2005. május 24-én kötelezettséget vállalt a támogatás hatékonyságáról szóló párizsi nyilatkozat és a 2005. február 28. és március 2. között Párizsban rendezett fórum alkalmával elfogadott konkrét uniós kötelezettségvállalások határidő szerinti végrehajtása és nyomon követése mellett. A Tanács 2006. április 11-i ülésén következtetéseket fogadott el az országstratégiai dokumentumok közös keretéről, lehetővé téve ezáltal az együttes többéves programozást az EU és más érdekelt adományozók számára. A Tanács 2006. október 16-án következtetéseket fogadott el a támogatás hatékonyságának alkotóelemeit jelentő kiegészítő jelleg és munkamegosztás fontosságáról.
- (12) A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság 2005. december 22-én közös nyilatkozatot fogadott el az Európai Unió fejlesztési politikájáról ⁽³⁾. Ezt követően az Európai Tanács 2005 decemberében elfogadta az Európai Unió Afrikára vonatkozó stratégiáját, majd a Tanács következtetéseket fogadott el az EU karibi térségre (2006. április 10.), illetve a csendes-óceáni térségre vonatkozó stratégiájáról (2006. július 17.).
- (13) A Tanács 2006. október 16-i ülésén elfogadta „A kormányzás szerepe a fejlesztési politikával kapcsolatos európai konszenzusban – Összehangolt megközelítés az Európai Unióban” című következtetéseit, amelyben emlékeztetett arra, hogy a kormányzati kezdeményezés incentív kereteinek elosztását a tagállamoknak és a Bizottságnak alaposan meg kell vitatnia, és hangsúlyozta annak szükségességét, hogy a Bizottság bevonja a Tanács érintett szerveit,

⁽¹⁾ HL L 156., 2005.6.18., 19. o.

⁽²⁾ HL L 247., 2006.9.9., 30. o.

⁽³⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

▼B

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

▼M1

I. CÍM

CÉLKITŰZÉSEK ÉS ÁLTALÁNOS ELVEK*1. cikk***Célkitűzések és támogathatósági kritériumok**

(1) Az AKCS-országokkal és -régiókkal az Európai Fejlesztési Alap (EFA) keretében folytatott földrajzi együttműködés az egyrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni (AKCS) államok, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között létrejött partnerségi megállapodás⁽¹⁾ – amint azt legutóbb módosították – (a továbbiakban: az AKCS–EU partnerségi megállapodás) általános rendelkezései között szereplő célkitűzéseken, alapelveken és értékeken alapul.

(2) Az Unió külső tevékenységének elvei és célkitűzései, a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzus és a Változtatási program, valamint azok későbbi módosításai és kiegészítései keretein belül különösen a következők érvényesek:

- a) az e rendelet szerint folytatott együttműködés elsődleges célja a szegénység visszaszorítása, hosszú távon pedig annak felszámolása;
- b) az e rendelet szerint folytatott együttműködés hozzájárul továbbá:
 - i. a fenntartható és inkluzív gazdasági, társadalmi és környezeti fejlődés elősegítéséhez;
 - ii. a demokrácia, a jogállamiság, a jó kormányzás, az emberi jogok és a nemzetközi jog vonatkozó elveinek megerősítéséhez és támogatásához, továbbá
 - iii. egy jogalapú megközelítés megvalósításához, amelybe valamennyi emberi jog beletartozik.

E célok megvalósítását megfelelő mutatók segítségével, köztük humán fejlesztési mutatókkal, így az a) pont tekintetében különösen az 1. millenniumi fejlesztési céllal, a b) pontra vonatkozóan az 1–8. millenniumi fejlesztési céllal, valamint 2015-öt követően az Unió és tagállamai által nemzetközi szinten megállapított további mutatókkal kell mérni.

(3) A programozást úgy kell megtervezni, hogy az a lehető legnagyobb mértékben megfeleljen a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottsága által kidolgozott, a hivatalos fejlesztési támogatásokra vonatkozó kritériumoknak, figyelembe véve az Unió azon célját, hogy a 2014–2020-as időszak alatt elérje, hogy az összes külső támogatásának legalább 90 % a hivatalos fejlesztési támogatásnak minősüljön.

(4) Az 1257/96/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ hatálya alá tartozó, és annak értelmében támogatásra jogosult intézkedések főszabály szerint nem finanszírozhatók e rendelet alapján, kivéve az együttműködés folyamatosságának biztosítása érdekében a válságból kivezető, fejlesztést segítő

⁽¹⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

⁽²⁾ A Tanács 1996. június 20-i 1257/96/EK rendelete a humanitárius segítségnyújtásról (HL L 163., 1996.7.2., 1. o.).

▼ **M1**

kiegyensúlyozott feltételek megteremtésének biztosítását célzó intézkedéseket. Az ilyen esetekben különös figyelmet kell fordítani annak biztosítására, hogy a humanitárius segélynyújtás, a helyreállítás és a fejlesztési támogatás ténylegesen össze legyenek kapcsolva, és így hozzájáruljanak a katasztrófakockázatok csökkentéséhez és a velük szembeni ellenálló képesség erősítéséhez.

*2. cikk***Általános elvek**

(1) E rendelet végrehajtása során az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 208. cikke szerint biztosítani kell az összhangot az Unió külső tevékenységének más területeivel és a többi vonatkozó uniós szakpolitikával, valamint biztosítani kell a politikák fejlesztési célú koherenciáját. E célkitűzésnek megfelelően az e rendelet alapján finanszírozott intézkedések – beleértve az Európai Beruházási Bank (a továbbiakban: EBB) által kezelteteket is – az Unió és az érintett harmadik országok és régiók között megkötött dokumentumokban, például megállapodásokban, nyilatkozatokban és cselekvési tervekben meghatározott együttműködési politikákon, valamint az Unió határozatain, különös érdekein, szakpolitikai prioritásain és stratégiáin alapulnak.

(2) Az Unió és a tagállamok olyan közös többéves programozás kidolgozására törekednek, amely a partnerországoknak a szegénység visszaszorítására irányuló vagy azzal egyenértékű fejlesztési stratégiáit veszi alapul. Végezhetnek közös tevékenységeket, ideértve a kiemelt ágazatokat és az országon belüli munkamegosztást meghatározó ilyen stratégiák közös elemzését és az azokra való együttes reagálást is. Ezekre a közös tevékenységekre sor kerülhet közös, minden érintett adományozó részvételével zajló missziók keretében, valamint társfinanszírozás és felhatalmazásos együttműködési megállapodások alkalmazása révén.

(3) Az Unió előmozdítja a globális kihívások multilaterális megközelítését, és e tekintetben együttműködik a tagállamokkal és a partnerországokkal. Adott esetben ösztönzi a nemzetközi szervezetekkel és szervekkel, valamint a többi bilaterális adományozóval való együttműködést.

(4) Az Unió és tagállamai, valamint a partnerországok közötti kapcsolatok az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság közös értékein, valamint a felelősségvállalás és a kölcsönös elszámoltathatóság elvein alapulnak és előmozdítják ezeket. A partnereknek nyújtandó támogatás egyrészt a fejlettségi szintjükhöz, másrészt az emberi jogok, a demokrácia, a jogállamiság és a jó kormányzás melletti elkötelezettségük mértékéhez és az e téren elért eredményeikhez lesz igazítva.

A partnerországokhoz fűződő kapcsolatokban figyelembe kell venni továbbá a partnerországoknak a nemzetközi megállapodások és az Unióval létesített szerződéses kapcsolatok végrehajtása vonatkozásában tett kötelezettségvállalásait és elért eredményeit, az AKCS–EU partnerségi megállapodásban előírtak szerint többek között a migráció területén is.

(5) Az Unió a nemzetközi legjobb gyakorlatnak megfelelően előmozdítja a partnerországokkal és -régiókkal folytatott hatékony együttműködést. Az Unió a támogatását lehetőség szerint hozzáigazítja a partnerek nemzeti vagy regionális fejlesztési stratégiáihoz, reformpolitikájához és eljárásaihoz, továbbá támogatja a demokratikus felelősségvállalást és a hazai és kölcsönös elszámoltathatóságot. E céloknak megfelelően az Unió előmozdítja a következőket:

▼ M1

- a) átlátható, a partnerország vagy -régió vezetésével és felelősségvállalásával zajló fejlesztési folyamat, amely magában foglalja a helyi szakértők bevonásának ösztönzését;
- b) olyan jogalapú megközelítés, amely minden – polgári, politikai, gazdasági, szociális és kulturális – emberi jogra kiterjed annak érdekében, hogy az emberi jogi elveket beépítse e rendelet végrehajtásába, segítséget nyújtson a partnerországoknak a nemzetközi emberi jogi kötelezettségeik teljesítéséhez, valamint a szegény és kiszolgáltatott csoportokra összpontosítva támogassa a jogaik érvényesítésében azokat, akiket a jogok megilletnek;
- c) a partnerországok lakossága szerepvállalásának növelése, a fejlesztés inkluzív és részvételmű megközelítése, és a társadalom valamennyi szegmensének széles körű bevonása a fejlesztési folyamatba és a nemzeti és regionális párbeszédbe, beleértve a politikai párbeszédet is. Különös figyelmet kell fordítani a parlamentek, helyi hatóságok és a civil társadalom szerepére, többek közt a részvétel, a felügyelet és az elszámoltathatóság tekintetében;
- d) az OECD/DAC legjobb gyakorlataival összhangban hatékony együttműködési szabályok és eszközök, beleértve az olyan innovatív eszközök alkalmazását, mint például a támogatások és kölcsönök ötvözése, egyéb kockázatmegosztási mechanizmusok a kiválasztott ágazatokban és országokban, valamint a magánszektor bevonása, kellő figyelmet fordítva az államadósság fenntarthatóságával, az ilyen mechanizmusok számával és a rendszeres hatásvizsgálat követelményével kapcsolatos kérdésekre e rendelet céljaival – különösen a szegénység csökkentésével – összhangban, valamint konkrét költségvetési támogatási mechanizmusok, mint például az államépítéssel kapcsolatos szerződések. Minden programot, beavatkozást és együttműködési szabályt és eszközt hozzá kell igazítani az egyes partnerországok vagy -régiók sajátos körülményeihez, amelynek során a következőkre helyeződik a hangsúly: programalapú megközelítések, a támogatásfinanszírozás kiszámíthatóságának biztosítása, a magánforrások, köztük a helyi magánszektor forrásainak mozgósítása, az alapvető szolgáltatásokhoz való általános és megkülönböztetésmentes hozzáférés, valamint az egyes országok saját rendszereinek fejlesztése és használata;
- e) a hazai bevételek mozgósítása és a partnerországok költségvetési politikájának megerősítése a szegénység és a segélyektől való függőség csökkentése céljából;
- f) a szakpolitikák és a programozás hatásának javítása az adományozók közötti koordináció, következetesség és összehangolás révén a szinergiák megerősítése, valamint az átfedések és a párhuzamoságok elkerülése céljából, a komplementaritás javítása és a több adományozóra kiterjedő kezdeményezések támogatása érdekében, továbbá a koordinációval és a támogatás hatékonyságával kapcsolatban elfogadott iránymutatásokat és a legjobb gyakorlatra vonatkozó elveket alkalmazó partnerországokban és régiókban folytatott koordináció révén;
- g) a fejlesztés eredményalapú megközelítései, többek közt átlátható és az országok irányításával megvalósuló eredményértékelési keretek révén, amelyek adott esetben nemzetközi szinten megállapított célkitűzéseken, továbbá összehasonlítható és összesíthető mutatókon alapulnak, mint például a millenniumi fejlesztési célok, és amelyek célja az eredmények mérése és kommunikálása, ideértve a fejlesztési támogatás eredményeit, hozadékait és hatását is.

▼ **M1**

(6) Az Unió szükség szerint támogatja a bilaterális, regionális és multilaterális együttműködést és párbeszédet, a partnerségi megállapodások fejlesztési dimenzióját és a háromoldalú együttműködést. Az Unió ösztönzi a Dél-Dél együttműködést.

(7) Fejlesztési együttműködési tevékenységei során az Unió adott esetben támaszkodik a tagállamok reformokkal és átmenettel kapcsolatos tapasztalataira és a levont tanulságokra, és megosztja ezeket.

(8) Az Unió – az AKCS–EU partnerségi megállapodás 4. cikkének megfelelően – rendszeres információcserére törekszik a partnerség szereplőivel.

II. CÍM

PROGRAMOZÁS ÉS A FORRÁSOK ELOSZTÁSA

3. cikk

A források elosztásának általános kerete

(1) A Bizottság meghatározza a források többéves indikatív elosztását minden egyes AKCS-ország és -régió, valamint az AKCS-n belüli együttműködés vonatkozásában az AKCS–EU partnerségi megállapodás IV. mellékletének 3., 9. és 12c. cikkében szereplő kritériumok alapján és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében üléselő képviselői között az AKCS–EK partnerségi megállapodással összhangban a 2008–2013 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret értelmében nyújtandó közösségi támogatás finanszírozásáról és az EK-Szerződés negyedik részének hatálya alá tartozó tengerentúli országok és területek számára nyújtandó pénzügyi támogatás elosztásáról szóló belső megállapodás⁽¹⁾ (a továbbiakban: a belső megállapodás) 2. cikkében rögzített pénzügyi korlátokon belül.

(2) Az indikatív nemzeti forráselosztás meghatározása során differenciált megközelítést kell követni annak biztosítása érdekében, hogy a partnerországok számára egyedi, testre szabott együttműködést lehessen biztosítani a következők alapján:

- a) szükségleteik;
- b) az általuk megteremthető vagy számukra hozzáférhető pénzügyi források és abszorpció kapacitásuk;
- c) kötelezettségvállalásaik és teljesítményük, valamint
- d) az uniós támogatás potenciális hatása.

A leginkább rászoruló, így különösen a legkevésbé fejlett, alacsony jövedelmű, valamint a válság sújtotta, válságot követő, vagy instabil és kiszolgáltatott helyzetben lévő országok számára elsőbbséget kell biztosítani a forráselosztási folyamat során.

A 7. cikk (2) bekezdésében említetteknek megfelelően az Unió a támogatását – dinamikus, eredményorientált és országspecifikus intézkedések

⁽¹⁾ HL L 247., 2006.9.9., 32. o.

▼ **M1**

révén – egyrészt az érintett ország helyzetéhez, másrészt a jó kormányzás, az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság melletti elkötelezettségének mértékéhez és az e téren elért eredményeihez igazítja, továbbá ahhoz, hogy az ország milyen mértékben képes reformokat végrehajtani és kielégíteni lakossága igényeit és szükségleteit.

(3) A belső megállapodás 8. cikkével létrehozott Európai Fejlesztési Alap Bizottság (a továbbiakban: az EFA-bizottság) véleménycserét tart arról, hogy milyen módszert alkalmazzanak a források e cikk (1) bekezdésében említett többéves indikatív elosztásának meghatározására.

4. cikk

A programozás általános kerete

(1) Az AKCS–EU partnerségi megállapodás értelmében az AKCS-államoknak és -régióknak nyújtandó támogatásra vonatkozó programozási folyamatot az említett megállapodás IV. mellékletének 1–14. cikkében, valamint az e rendelet 1. és 2. cikkében említett általános elvekkel összhangban kell végezni.

(2) A (3) bekezdésben meghatározott esetek kivételével a programozást az érintett partnerországgal vagy -régióval közösen kell végezni, és növekvő mértékben össze kell hangolni a partnerország vagy -régió szegénységcsökkentési vagy egyéb, ennek megfelelő stratégiáival.

Az Unió és a tagállamok a programozási folyamat korai szakaszában és a teljes folyamat alatt konzultálnak egymással abból a célból, hogy előmozdítsák az együttműködési tevékenységeik koherenciáját, egymást kiegészítő jellegét és összhangját. E konzultáció eredményeként együttes programozásra kerülhet sor a helyi képviselettel rendelkező tagállamokkal. Az együttes programozásnak figyelembe kell vennie az egyes uniós adományozók komparatív előnyeit. Más tagállamok is hozzájárulhatnak ehhez az Unió együttes külső tevékenységének erősítése céljából.

Az EBB finanszírozási műveleteinek hozzá kell járulniuk az Unió általános elveinek megvalósulásához, különösen az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 21. cikkében megfogalmazottakhoz, valamint az AKCS–EU partnerségi megállapodás célkitűzéseire, úgymint a szegénységnek az inkluzív és fenntartható növekedés révén való csökkentéséhez és a gazdasági, környezeti és társadalmi fejlődéshez. Az EBB-nek és a Bizottságnak adott esetben a szinergiák maximalizálására kell törekedniük az EFA programozási folyamata során. Az Unió külső tevékenységeinek fokozottabb összehangolása érdekében már a programozási folyamat korai szakaszában konzultálni kell az EBB-vel a szakterülethez és műveleteihez kapcsolódó kérdésekről.

A többi adományozóval és fejlesztési szereplővel, így a civil társadalom, valamint a regionális és helyi hatóságok képviselőivel is konzultálni kell.

(3) Az AKCS–EU partnerségi megállapodás IV. melléklete 3. cikkének (3) bekezdésében és 4. cikkének (5) bekezdésében említett körülmények esetén a Bizottság különös rendelkezéseket határozhat meg a fejlesztési támogatások programozását és végrehajtását illetően, azáltal, hogy maga kezeli az érintett állam számára elkülönített forrásokat a vonatkozó uniós szakpolitikáknak megfelelően.

▼ **M1**

(4) Az Unió elméletileg legfeljebb három ágazatra összpontosítja a bilaterális támogatását, amelyeket a partnerországokkal közösen kell kiválasztani.

5. cikk

Programozási dokumentumok

(1) A stratégiai dokumentumokat az Unió és az érintett partnerország vagy -régió készíti el annak érdekében, hogy koherens szakpolitikai kerete legyen a fejlesztési együttműködésnek, amely összhangban áll az AKCS–EU partnerségi megállapodás általános céljával, hatályával, célkitűzéseivel és általános elveivel, valamint az említett megállapodás IV. mellékletének 2., 8., és 12a. cikkében megállapított elvekkel.

A stratégiai dokumentumok előkészítése és végrehajtása során tiszteletben kell tartani a támogatás hatékonyságának következő – e rendelet 2. cikkében meghatározott – elveit: nemzeti felelősségvállalás, partnerség, koordináció, harmonizáció, a kedvezményezett ország vagy régió rendszereihez való igazodás, átláthatóság, kölcsönös elszámoltathatóság és eredményorientáltság. A programozási időszakot elvben hozzá kell igazítani a partnerország stratégijának ciklusaihoz.

(2) Az érintett partnerország vagy -régió egyetértésével nem szükséges stratégiai dokumentumot készíteni:

- a) az olyan országoknak vagy régióknak, amelyek fejlesztési tervvel vagy ahhoz hasonló, a Bizottság által a többéves indikatív program elfogadásakor alapul vett fejlesztési dokumentum formáját öltő fejlesztési stratégiával rendelkeznek;
- b) azon országoknak vagy régióknak, amelyek vonatkozásában az Unió és a tagállamok közös többéves programozási dokumentumot fogadtak el;
- c) azon országoknak vagy régióknak, amelyek már rendelkeznek olyan közös keretdokumentummal, amely átfogó uniós megközelítést tartalmaz az adott partnerországhoz vagy -régióhoz fűződő kapcsolatok, köztük az uniós fejlesztési politika vonatkozásában;
- d) az Unióval közösen megállapított stratégiával rendelkező régióknak;
- e) azon országoknak, amelyek esetében 2017. január 1-je előtt új nemzeti fejlesztési ciklus kezdődik, és az Unió ehhez a ciklushoz szándékozik igazítani a stratégiáját; az ilyen esetekben a 2014. és az új nemzeti ciklus kezdete közötti átmeneti időszakra vonatkozó többéves indikatív program tartalmazza majd az Unió intézkedéseit az adott ország vonatkozásában.

(3) Nem szükséges stratégiai dokumentum azon országok vagy -régiók esetében, amelyek részére az e rendelet alapján a 2014–2020-as időszakra vonatkozóan nyújtandó uniós források kezdeti összege nem haladja meg az 50 millió EUR-t. Az ilyen esetekben a többéves indikatív programok fogják tartalmazni az Unió intézkedéseit ezen országok vagy régiók vonatkozásában.

Amennyiben a (2) és (3) bekezdésben említett lehetőségek nem elfogadhatók a partnerország vagy -régió számára, stratégiai dokumentumot kell készíteni.

▼ **M1**

(4) A 4. cikk (3) bekezdésében említett körülmények fennállása kivételével a többéves indikatív programok a partnerországgal vagy -régióval folytatott párbeszédén alapulnak, amelyeket az e cikkben említett stratégiai dokumentumok vagy hasonló dokumentumok alapján kell elkészíteni, és amelyek az érintett országgal vagy régióval kötött megállapodás tárgyát képezik.

E rendelet alkalmazásában az e cikk (2) bekezdése b) pontjában említett és az e bekezdésben megállapított elveknek és feltételeknek megfelelő közös többéves programozási dokumentum, amely indikatív forráselosztást is tartalmaz, a 14. cikkben meghatározott eljárás keretében a partnerország vagy -régió egyetértésével többéves indikatív programnak tekinthető.

(5) A többéves indikatív programok meghatározzák az uniós finanszírozásra kiválasztott, prioritást élvező ágazatokat, a konkrét célkitűzéseket, a várt eredményeket, a teljesítménymutatókat, valamint az indikatív keretösszegeket is, átfogóan és az egyes prioritási területekre vonatkozóan egyaránt. A többéves indikatív programok azt is ismertetik, hogy a javasolt programok hogyan járulnak majd hozzá az e cikkben említett átfogó országstratégiához, illetve a Változtatási program megvalósításához.

A támogatás hatékonysága elveinek megfelelően az AKCS-n belüli együttműködésre vonatkozó stratégiának el kell kerülnie a szétaprózottságot, biztosítani kell az országos és regionális programok kiegészítő jellegét és valódi hozzáadott értéket kell nyújtania ezekhez.

(6) Az országok és régiók számára készített programozási dokumentumokon kívül a Bizottság és az AKCS-országok az AKCS-titkárságon keresztül közösen elkészítik az AKCS-n belüli együttműködés stratégiai dokumentumát és a kapcsolódó többéves indikatív programot az AKCS–EU partnerségi megállapodás IV. mellékletének 12–14. cikkében megállapított elveknek megfelelően.

(7) A 4. cikk (3) bekezdésében említett különös rendelkezések különleges támogatási programok formáját ölthetik, a 6. cikk (1) bekezdésében említett különös szempontok figyelembevételével.

6. cikk

A válság sújtotta, válságot követő vagy instabil helyzetben lévő országokra és régiókra vonatkozó programozás

(1) A válság sújtotta, válságot követő vagy instabil helyzetben lévő, vagy természeti katasztrófáknak kitett országokra és régiókra vonatkozó programozási dokumentumok kidolgozásakor megfelelően figyelembe kell venni az érintett lakosság, országok és régiók kiszolgáltatottságát, sajátos szükségleteit és körülményeit.

Az Unió továbbra is teljes mértékben elkötelezett az „Új megállapodás az instabil államokban való szerepvállalásról” elnevezésű program és az azokban foglalt elvek végrehajtása mellett, többek között azért, hogy figyelmét az öt béke- és államépítési célra összpontosítja, biztosítja a helyi szerepvállalást, és szorosan igazodik az új megállapodás végrehajtásának részeként kidolgozott nemzeti tervekhez.

▼ **M1**

Megfelelő figyelmet kell fordítani a konfliktusmegelőzésre és -rendezésre, az állam- és békeépítésre, a konfliktus utáni megbékélési és újjáépítési intézkedésekre, és különös hangsúlyt kell helyezni az inkluzív és legitim politikákra, a biztonságra, a jog érvényesülésére és a gazdasági alapokra, valamint az elszámoltatható és tisztességes szolgáltatásnyújtáshoz szükséges kapacitás kiépítésére. E folyamatokban különös figyelmet kell fordítani a nők szerepére és a gyermekekkel kapcsolatos szempontokra.

Amennyiben a partnerországokat vagy -régiókat válság sújtja, illetve válságot követő vagy instabil helyzetbe kerülnek, vagy ilyen helyzetek közvetlenül érintik őket, a szükséghelyzettől a fejlesztési szakaszba való átmenet elősegítése érdekében különös hangsúlyt kell helyezni a segélynyújtás, a helyreállítás és a fejlesztés közötti koordináció fokozására az összes érintett szereplő körében, a politikai kezdeményezések esetét is beleértve. Az instabil helyzetben lévő vagy természeti katasztrófák által rendszeresen sújtott országokra és régiókra vonatkozó programozás keretében rendelkezni kell a katasztrófákra való felkészüléstről és azok megelőzéséről, valamint az ilyen katasztrófák következményeinek kezeléséről, továbbá foglalkozni kell a sokkhatásokkal szembeni kiszolgáltatottság és az ezeknek való ellenálló képesség megerősítése kérdéseivel is.

(2) A válság sújtotta, válságot követő, vagy instabil helyzetben lévő országok és régiók esetében az ország vagy régió együttműködési stratégiája ad hoc felülvizsgálatnak vethető alá. E felülvizsgálatok a hosszú távú fejlesztés és együttműködés felé való átmenet biztosítása érdekében konkrét és testre szabott stratégiát javasolhatnak, előmozdítva ezzel a humanitárius és fejlesztéspolitikai eszközök közötti jobb együttműködést és átmenetet.

7. cikk

A programozási dokumentumok jóváhagyása és módosítása

(1) A programozási dokumentumokat és a bennük foglalt indikatív elosztásokat a Bizottság hagyja jóvá a 14. cikkben meghatározott eljárás keretében.

A programozási dokumentumoknak az EFA-bizottság részére való megküldésével egy időben a Bizottság tájékoztatásul a Közös Parlamenti Közgyűlésnek is megküldi a dokumentumokat, az e rendelet IV. címe szerinti döntéshozatali eljárás teljes mértékű tiszteletben tartásával.

Ezt követően az érintett AKCS-állam vagy -régió jóváhagyja a programozási dokumentumokat az AKCS–EU partnerségi megállapodás IV. mellékletében foglaltak szerint. Azok az országok vagy régiók, amelyek még nem írtak alá programozási dokumentumot, az e rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében szereplő feltételek mellett továbbra is támogathatók.

(2) A stratégiai dokumentumok és többéves indikatív programok – és bennük az indikatív elosztások – kiigazíthatók, figyelembe véve az AKCS–EU partnerségi megállapodás IV. mellékletének 5., 11. és 14. cikkében szereplő felülvizsgálatokat.

E rendelet 2. cikke (4) bekezdésének és 3. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban, valamint az EFA-val kapcsolatos, illetve más ösztönzőkkel kapcsolatban szerzett korábbi tapasztalatokra, így a

▼ **MI**

levont tanulságokra építve az egyes országok számára elkülönített indikatív összegeket ki lehet egészíteni, többek között egy teljesítményalapú mechanizmus révén. E tekintetben elismerve, hogy különleges elbánsásban kell részesíteni az instabil és kiszolgáltatott helyzetben lévő államokat sajátos igényeik megfelelő figyelembevételének biztosítása érdekében, a forrásokat – amennyiben lehetséges, a 10. EFA keretében a kormányzáshoz kötődő ösztönző keret mértékéig – az eredményorientált reformok ösztönzésére kell rendelkezésre bocsátani, a Változtatási programmal összhangban és az AKCS–EU partnerségi megállapodásban rögzített kötelezettségek teljesítése céljából. Az EFA-bizottság az e rendelet 14. cikke (2) bekezdésének megfelelően véleménycserét tart a teljesítményalapú mechanizmusról.

(3) A 14. cikkben meghatározott eljárás alkalmazandó az olyan lényegi módosítások esetén is, amelyek a stratégia, annak programozási dokumentumai és/vagy programozható forráselosztásai jelentős módosítását eredményezik. Adott esetben a programozási dokumentum megfelelő kiegészítéseit ezt követően az érintett AKCS-államnak vagy -régióknak is jóvá kell hagynia.

(4) Kellően indokolt sürgős esetekben – amilyenek például a válságok vagy a demokráciát, jogállamiságot, emberi jogokat vagy alapvető szabadságokat érő közvetlen fenyegetések, ideértve a 6. cikk (2) bekezdésében említett eseteket – a 14. cikk (4) bekezdésében említett eljárás alkalmazható az 5. cikkben említett programozási dokumentumok módosítására.

III. CÍM

VÉGREHAJTÁS

8. cikk

A végrehajtás általános kerete

Az AKCS–EU partnerségi megállapodás értelmében az AKCS-országok és -régiók számára nyújtott, a Bizottság és az EBB által igazgatott támogatások végrehajtására a belső megállapodás 10. cikkének (2) bekezdésében említett pénzügyi szabályzatnak (a továbbiakban: az EFA-ra vonatkozó pénzügyi szabályzat) megfelelően kerül sor.

9. cikk

Cselekvési programok, egyedi intézkedések és különleges intézkedések elfogadása

(1) A Bizottság éves cselekvési programokat fogad el az 5. cikkben említett indikatív programozási dokumentumok alapján.

A Bizottság rendszeres tevékenységek esetében legfeljebb három évre szóló többéves cselekvési programokat is elfogadhat.

Amennyiben az szükséges és kellően indokolt, egy adott tevékenység egyedi intézkedésként is elfogadható az éves vagy többéves cselekvési programok elfogadása előtt vagy után.

▼ M1

(2) A cselekvési programokat és egyedi intézkedéseket a Bizottság a partnerországgal vagy -régióval együtt, a helyi képvisellel rendelkező tagállamok bevonásával, és adott esetben – különösen együttes programozás esetén – más adományozókkal és az EBB-vel egyeztetve készíti el. A helyi képvisellel nem rendelkező tagállamok tájékoztatást kapnak az e téren folytatott tevékenységekről.

A cselekvési programoknak tartalmazniuk kell minden egyes tervezett művelet pontos leírását. Ebben a leírásban meg kell jelölni az elérendő célokat, a várt eredményeket és a fő tevékenységeket.

A leírásban a várt eredményeket az elért eredmények, a hozadékok és a hatások tekintetében kell ismertetni, megjelölve a számszerűsített, illetve a minőségi célokat, és ki kell térni a közöttük lévő kapcsolatra, valamint arra, hogy azok hogyan kapcsolódnak a többéves indikatív programban meghatározott célkitűzésekhez. A végeredmények és elvben a hozadékok méréséhez alapértékeket és határidőhöz kötött referenciaértékeket kijelölő konkrét, mérhető és reális mutatókat, kell meghatározni, a lehető legnagyobb mértékben igazodva a partnerország vagy -régió saját eredményeihez és referenciaértékeihez. Adott esetben költség-hason elemzést kell végezni.

A leírásban ismertetni kell a kockázatokat és – adott esetben – a kockázatok csökkentésére vonatkozó javaslatokat, ki kell térni a konkrét ágazati keretek elemzésére, a legfontosabb érdekelt felekre, a végrehajtás módoszataira, a költségvetésre és a végrehajtás indikatív ütemezésére, valamint költségvetési támogatás esetén a folyósítási kritériumokra, az esetleges változó részleteket is beleértve. Meg kell határozni továbbá a kapcsolódó támogatási intézkedéseket, valamint a nyomon követésre, az ellenőrzésre és az értékelésre vonatkozó szabályokat.

Adott esetben a leírásban ki kell térni az EBB-nek a partnerországban vagy -régióban folyamatban lévő vagy tervezett tevékenységeit érintő kiegészítő jellegre.

(3) A 4. cikk (3) bekezdésében említett esetekben, valamint előre nem látható és megfelelően indokolt szükségletek vagy rendkívüli körülmények esetén a Bizottság különleges intézkedéseket is elfogadhat, többek között olyan intézkedéseket, amelyek a sürgősségi segítségnyújtásról a hosszú távú fejlesztési műveletekre való áttérés megkönnyítését célozzák, vagy olyan intézkedéseket, amelyek a lakosságnak az ismétlődő válságok kezelésére való jobb felkészítését célozzák.

(4) Az (1) bekezdésben említett azon cselekvési programokat és egyedi intézkedéseket, amelyekre vonatkozóan az Unió pénzügyi támogatása meghaladja az 5 millió EUR-t, valamint azokat a különleges intézkedéseket, amelyekre vonatkozóan az Unió pénzügyi támogatása meghaladja a 10 millió EUR-t, a Bizottság az e rendelet 14. cikkében említett eljárás keretében fogadja el. Nem szükséges ez az eljárás a küszöbértéket el nem érő cselekvési programok és intézkedések, valamint azok nem lényegi módosításai esetén. A nem lényegi módosítások olyan technikai kiigazítások, mint például a végrehajtási időszak meghosszabbítása, a pénzeszközöknek az előirányzott költségvetésen belüli átcsoportosítása, illetve a költségvetés növelése vagy csökkentése az eredeti költségvetés 20 %-át el nem érő mértékben – legfeljebb 10 millió EUR összegig –, feltéve, hogy ezek a módosítások nem érintik jelentősen az eredeti cselekvési program vagy intézkedés célkitűzéseit. Az ilyen esetekben a Bizottság fogadja el a cselekvési programokat és intézkedéseket, valamint ezek nem lényegi módosításait, amelyekről a Bizottság az elfogadásukat követő egy hónapon belül értesíti az EFA-bizottságot.

▼ **M1**

Bármely tagállam kérheti egy projektnek vagy programnak az EFA-bizottság részére benyújtott cselekvési programból való visszavonását az e rendelet 14. cikkében meghatározott eljárás keretében. Ha ezt a kérelmet – a belső megállapodás 8. cikke (2) bekezdésével összefüggésben a 8. cikke (3) bekezdésében meghatározottak szerint – a tagállamok blokkoló kisebbsége támogatja, a Bizottság az adott projekt vagy program nélkül fogadja el a cselekvési programot. Azon esetet kivéve, ha a Bizottság az EFA-bizottságban képviselt tagállamok álláspontjával összhangban úgy dönt, hogy nem kívánja végrehajtani a visszavont projektet vagy programot, azt a későbbiekben a cselekvési programon kívül, egyedi intézkedésként újra be kell nyújtani az EFA-bizottságnak, és ezt követően azt a Bizottság fogadja el az e rendelet 14. cikkében meghatározott eljárás keretében.

Kellően indokolt sürgős esetekben – amilyenek például a válságok, a természeti vagy ember okozta katasztrófák vagy a demokráciát, a jogállamiságot, az emberi jogokat vagy az alapvető szabadságokat érintő közvetlen fenyegetések – a Bizottság az e rendelet 14. cikke (4) bekezdésében említett eljárás keretében egyedi vagy különleges intézkedéseket fogadhat el, vagy módosíthatja a meglévő cselekvési programokat és intézkedéseket.

(5) A Bizottság a belső megállapodás 6. cikkében említett kiadási támogatások vonatkozásában különleges cselekvési programokat fogad el az e rendelet 14. cikkében meghatározott eljárás keretében. A kiadási támogatásokra vonatkozó cselekvési programokban bekövetkező bármilyen változást ugyanezen eljárás keretében kell elfogadni.

(6) A projektek szintjén megfelelő előzetes környezeti vizsgálatot kell végezni, többek között az éghajlat-változási, a biodiverzitási és a kapcsolódó társadalmi hatások tekintetében, beleértve adott esetben a környezetvédelmi szempontból érzékeny projektek környezeti hatásvizsgálatát (KHV), különösen, ha azok feltehetően jelentős kedvezőtlen – különleges, szerteágazó vagy korábban nem tapasztalt – környezeti és/vagy társadalmi hatásokkal járnak. E vizsgálatokat a nemzetközileg elismert gyakorlatnak megfelelően kell végezni. Amennyiben szükséges, az ágazati programok végrehajtásakor stratégiai környezeti vizsgálatot (SKV) kell végezni. Biztosítani kell az érdekelt felek környezeti vizsgálatokba való bevonását és az eredményekhez való nyilvános hozzáférést.

*10. cikk***Kiegészítő tagállami hozzájárulások**

(1) A tagállamok saját kezdeményezésükre a belső megállapodás 1. cikkének (9) bekezdésével összhangban a közös társfinanszírozási intézkedéseken kívül önkéntes hozzájárulásokat nyújthatnak a Bizottságnak vagy az EBB-nek az AKCS–EU partnerségi megállapodás célkitűzései elérésének elősegítése érdekében. Ezek a hozzájárulások nem érintik az EFA általános forráselosztását. Ezeket a hozzájárulásokat a belső megállapodás 1. cikkének (2) bekezdésében említett rendes tagállami hozzájárulásokkal azonos módon kell kezelni, kivéve a belső megállapodás 6. és 7. cikkében foglalt rendelkezéseket, amelyek tekintetében kétoldalú hozzájárulási megállapodásban külön szabályok állapíthatók meg.

(2) A források csak kellően indokolt körülmények között vonatkozhatnak meghatározott célokra, például a 4. cikk (3) bekezdésében említett kivételes körülményekre adandó válasz esetén. Ebben az esetben a Bizottságnak tett kiegészítő hozzájárulások címzett bevételként kezelendők az EFA-ra vonatkozó pénzügyi szabályzatnak megfelelően.

▼M1

(3) A kiegészítő hozzájárulásokat integrálni kell a programozási és felülvizsgálati folyamatba és az e rendeletben említett éves cselekvési programokba, egyedi intézkedésekbe és különleges intézkedésekbe, és azoknak tükrözniük kell a partnerország vagy -régió felelősségvállalását.

(4) A cselekvési programok, egyedi intézkedések és különleges intézkedések ebből következő bármilyen változását a Bizottság fogadja el a 9. cikkel összhangban.

(5) Azok a tagállamok, amelyek az AKCS–EU partnerségi megállapodás célkitűzései elérésének elősegítése céljából önkéntes kiegészítő hozzájárulásokat bíznak a Bizottságra vagy az EBB-re, ezekről a hozzájárulásokról előzetesen tájékoztatják a Tanácsot és az EFA-bizottságot, vagy a beruházási hitelkeret bizottságot.

*11. cikk***Adók, illetékek és díjak**

Az uniós támogatás nem keletkeztet speciális adókat, illetékeket és díjakat, és ilyenek beszedését sem vonja maga után.

Az AKCS–EU partnerségi megállapodás IV. melléklete 31. cikkének sérelme nélkül ezek az adók, illetékek és díjak támogathatók a belső megállapodás 10. cikkének (2) bekezdésében említett EFA-ra vonatkozó pénzügyi szabályzatban említett feltételek mellett.

*12. cikk***Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme**

(1) A Bizottság megfelelő intézkedéseket hoz, amelyek biztosítják, hogy az e rendelet alapján finanszírozott intézkedések végrehajtásakor az Unió pénzügyi érdekei a csalással, korrupcióval és egyéb jogellenes tevékenységekkel szemben alkalmazott megelőző intézkedések, hatékony ellenőrzések, illetve szabálytalanságok észlelése esetén a jogtalanul kifizetett összegek visszafizettetése, vagy adott esetben visszaszolgáltatása, adott esetben pedig hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási és pénzügyi szankciók révén védelemben részesüljenek.

(2) A Bizottság vagy képviselői, valamint a Számvevőszék jogosult dokumentumalapú és helyszíni ellenőrzést, illetve nemzetközi szervezetek esetében – a velük elért megállapodásokkal összhangban – felülvizsgálatot végezni a vissza nem térítendő támogatások kedvezményezettjeinél, valamint az e rendelet alapján uniós forrásokból részesülő kivitelezőknél és alvállalkozóknál.

(3) A 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾, valamint a 2185/96/Euratom, EK tanácsi

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. szeptember 11-i 883/2013/EU, Euratom rendelete az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).

▼ **M1**

rendeletben ⁽¹⁾ megállapított rendelkezéseknek és eljárásoknak megfelelően – vizsgálatokat, többek között helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat végezhet annak megállapítása érdekében, hogy az e rendelet alapján finanszírozott támogatási megállapodásokkal, támogatási határozatokkal vagy szerződésekkel kapcsolatban csalás, korrupció vagy bármely egyéb jogellenes tevékenység révén sérültek-e az Unió pénzügyi érdekei.

(4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdés sérelme nélkül az e rendelet végrehajtása keretében harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel kötött együttműködési megállapodásokban, az e rendelet végrehajtása keretében létrejött szerződések, támogatási megállapodások és támogatási határozatok rendelkezéseket tartalmaznak a Bizottság, a Számvevőszék és az OLAF arra történő kifejezett felhatalmazásáról, hogy elvégezhetik az említett helyszíni és egyéb ellenőrzéseket és vizsgálatokat.

13. cikk

Állampolgárságra és származásra vonatkozó szabályok a közbeszerzések, támogatások és más odaítélési eljárások tekintetében

A közbeszerzések, támogatások és más odaítélési eljárások esetében alkalmazandó, állampolgárságra és származásra vonatkozó szabályokat az AKCS–EU partnerségi megállapodás IV. mellékletének 20. cikke határozza meg.

IV. CÍM

DÖNTÉSHOZATALI ELJÁRÁSOK*14. cikk***Az EFA-bizottság feladatai**

(1) A belső megállapodás 8. cikke által létrehozott EFA-bizottság az e cikk (3) és a (4) bekezdésében meghatározott eljárás keretében adja ki véleményét.

Az EBB-től egy személy megfigyelőként részt vesz az EFA-bizottságnak az EBB-t érintő kérdésekkel kapcsolatos döntéshozatali folyamataiban.

(2) Az EFA-bizottság feladatai az e rendelet II. és III. címében foglalt feladatkörökre terjednek ki:

- a) az EFA keretében nyújtott uniós támogatás programozása és a programozás felülvizsgálata, különös tekintettel az országstratégiákra, a regionális és AKCS-n belüli stratégiákra, valamint
- b) az uniós támogatás végrehajtásának nyomon követése és értékelése, amely kiterjed többek között a támogatásnak a szegénység csökkentésére gyakorolt hatására, az ágazati szempontokra, az egymással összefonódó kérdésekre, a tagállamokkal és más adományozókkal a helyszínen folytatott koordináció működésére és a támogatás hatékonysága 2. cikkben említett elveinek alkalmazásában elért haladásra.

⁽¹⁾ A Tanács 1996. november 11-i 2185/96/Euratom, EK rendelete az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról (HL L 292., 1996.11.15., 2. o.).

▼ **M1**

Azon költségvetési támogatási programok tekintetében, amelyekről az EFA-bizottság kedvező véleményt nyilvánított, de a végrehajtásuk közben felfüggesztésre kerültek, a Bizottság előzetesen tájékoztatja az EFA-bizottságot a felfüggesztésről, illetve a folyósítások újraindítására vonatkozó későbbi határozatról.

Bármely tagállam bármikor felkérheti a Bizottságot, hogy nyújtson tájékoztatást az EFA-bizottságnak és tartson véleménycserét az e bekezdésben említett feladatokhoz kapcsolódó kérdésekről. E véleménycsere nyomán a tagállamok ajánlásokat fogalmazhatnak meg, amelyeket a Bizottságnak figyelembe kell vennie.

(3) Az EFA-bizottság véleményének kikérésekor a Bizottság képviselője az EFA-bizottság eljárási szabályzatáról szóló, a belső megállapodás 8. cikkének (5) bekezdésében említett tanácsi határozatban meghatározott határidőkön belül benyújtja az EFA-bizottságnak a meghozandó intézkedések tervezetét. Az EFA-bizottság az elnöke által az ügy sürgősségére tekintettel megállapított határidőn belül – amely a 30 napot nem haladhatja meg – véleményt nyilvánít. Az EBB részt vesz a véleménycserében. Az EFA-bizottság a véleményét a belső megállapodás 8. cikkének (3) bekezdésében előírt minősített többséggel hozza meg a tagállamok szavazatai alapján, amelyek súlyozását a belső megállapodás 8. cikkének (2) bekezdése határozza meg.

Az EFA-bizottság véleménynyilvánítását követően a Bizottság intézkedéseket fogad el, amelyek azonnal alkalmazandóak.

Ha azonban ezek az intézkedések nem állnak összhangban az EFA-bizottság véleményével, a Bizottság haladéktalanul közli azokat a Tanáccsal. Ebben az esetben a Bizottság az intézkedések alkalmazását meghatározott időtartamra elhalasztja, amely időtartam elvben nem haladhatja meg az intézkedések közzétételétől számított 30 napot, de kivételes körülmények között legfeljebb 30 nappal meghosszabbítható. A Tanács ezen az időtartamon belül – ugyanolyan minősített többséggel eljárva, mint az EFA-bizottság – eltérő határozatot hozhat.

(4) A 7. cikk (4) bekezdése és a 9. cikk (4) bekezdése szerinti, kellően indokolt, rendkívül sürgős esetekben a Bizottság – az EFA-bizottságnak történő előzetes benyújtásuk nélkül – intézkedéseket fogad el, amelyek azonnali hatállyal alkalmazandók, és amelyek az elfogadott vagy módosított dokumentum, cselekvési program vagy intézkedés időtartama alatt hatályban maradnak.

Elfogadásukat követően legkésőbb 14 nappal az elnök benyújtja az intézkedéseket véleménynyilvánítás céljából az EFA-bizottságnak.

Amennyiben az EFA-bizottság az cikk (3) bekezdésében említett kedvezőtlen véleményt ad ki, a Bizottság azonnal hatályon kívül helyezi az e bekezdés első albekezdésének megfelelően elfogadott intézkedéseket.

*15. cikk***Az afrikai békefenntartási mechanizmus**

Az AKCS-n belüli indikatív programokban forrásokat különítenek el az afrikai békefenntartási mechanizmus számára. Ezeket a forrásokat kiegészíthetik a regionális indikatív programok. A külön eljárás – a következők szerint – alkalmazandó:

▼ **M1**

- a) az Afrikai Unió kérésére, az AKCS Nagykövetek Bizottságának jóváhagyásával a Bizottság többéves cselekvési programokat készít, amelyekben meghatározza az elérendő célokat, a lehetséges fellépések hatókörét és jellegét, valamint a végrehajtás módját; a fellépés szintjén egységes jelentéstételi formátumot kell megállapítani. Az egyes cselekvési programok melléklete meghatározza az összes lehetséges fellépéstípusra vonatkozó – az egyes fellépések jellegének, nagyságrendjének és sürgősségének megfelelő – döntéshozatali eljárásokat;
- b) a cselekvési programokat – beleértve az a) pontban említett mellékletet is – és azok bármely módosítását az előkészítő tanácsi munkacsoportok és a Politikai és Biztonsági Bizottság vitatja meg, és a belső megállapodás 8. cikkének (3) bekezdésében meghatározott minősített többséggel a COREPER hagyja jóvá, majd a Bizottság fogadja el;
- c) a cselekvési programok szolgálnak – az a) pontban említett melléklet kivételével – a Bizottság és az Afrikai Unió között megkötendő finanszírozási megállapodás alapjául;
- d) a Politikai és Biztonsági Bizottságnak a finanszírozási megállapodás értelmében végrehajtandó valamennyi fellépést előzetesen jóvá kell hagynia; az érintett előkészítő tanácsi munkacsoportokat a fellépéseknek a Politikai és Biztonsági Bizottsághoz történő benyújtását megelőzően kellő időben, az a) pontban említett egyedi döntéshozatali eljárásoknak megfelelően tájékoztatni kell, illetve – a béketámogató műveletek finanszírozása esetén mindenképp – konzultálni kell velük annak biztosítása érdekében, hogy a katonai és biztonsági szempontok mellett az előirányzott intézkedések fejlesztéssel kapcsolatos szempontjait is figyelembe vegyék. A béketámogató műveletek finanszírozásának sérelme nélkül külön hangsúlyt kell helyezni a hivatalos fejlesztési támogatásként elismert tevékenységekre;
- e) a Bizottság a Tanács vagy az EFA-bizottság kérésére évente tevékenységi jelentést készít az alapok felhasználásáról a Tanács és az EFA-bizottság tájékoztatására, amely különbséget tesz a hivatalos fejlesztési támogatáshoz kapcsolódó és az ahhoz nem kapcsolódó kötelezettségvállalások és kifizetések között.

Az első többéves cselekvési program végén az Unió és tagállamai áttekintik az afrikai békefenntartási mechanizmus eredményeit és eljárásait, és megvitatják a jövőbeli finanszírozási lehetőségeket. Ezzel összefüggésben, valamint annak érdekében, hogy az afrikai békefenntartási mechanizmust biztosabb alapokra helyezték, az Unió és tagállamai megvitatják mind a – többek között az EFA-ból finanszírozott – béketámogató műveletek forrásainak a kérdését, mind pedig az afrikai vezetésű béketámogató műveleteknek nyújtott, 2020-on túli fenntartható uniós támogatás kérdését. Emellett a Bizottság legkésőbb 2018-ban elvégzi a mechanizmus értékelését.

*16. cikk***A Beruházási Hitelkeret Bizottság**

(1) A belső megállapodás 9. cikke által az EBB égisze alatt létrehozott Beruházási Hitelkeret Bizottság (a továbbiakban: a BH-bizottság) a tagállamok képviselőiből és a Bizottság képviselőjéből áll. A bizottság üléseire megfigyelőként meghívást kap a Tanács Főtitkársága és az

▼ **M1**

Európai Külügyi Szolgálat egy-egy megfigyelője. Minden tagállam és a Bizottság egy-egy képviselőt, valamint egy kijelölt póttagot jelöl a bizottságba. A folytonosság biztosítása érdekében a BH-bizottság elnökét kétéves időtartamra a BH-bizottság maga választja a saját tagjai közül. Az EBB biztosítja a bizottság titkárságát és a támogató szolgáltatásokat. Csak a tagállamok által kijelölt BH-bizottsági tagok vagy azok helyettesei szavaznak.

A BH-bizottság eljárási szabályzatát – az EBB által a Bizottsággal folytatott konzultációt követően készített javaslat alapján – a Tanács fogadja el egyhangúlag.

A BH-bizottság minősített többséggel jár el. A szavazatokat a belső megállapodás 8. cikkében megállapítottak szerint súlyozzák.

A BH-bizottság évente legalább négyszer ülésezik. Az EBB vagy a bizottság tagjainak kérésére további ülések is összehívhatók az eljárási szabályzatban meghatározottak szerint. Emellett a BH-bizottság az eljárási szabályzatának megfelelően írásbeli eljárás útján véleményt nyilváníthat.

(2) A BH-bizottság jóváhagyja a következőket:

- a) a beruházási hitelkeret végrehajtására vonatkozó operatív iránymutatások;
- b) az AKCS–EU partnerségi megállapodás célkitűzései és az Unió fejlesztéspolitikájának általános elvei alapján a beruházási hitelkeret beruházási stratégiái és üzleti tervei, ideértve a teljesítménymutatókat is;
- c) a beruházási hitelkeret éves jelentései;
- d) a beruházási hitelkerettel kapcsolatos bármely általános szakpolitikai dokumentum, beleértve az értékelő jelentéseket is.

(3) Emellett a BH-bizottság véleményt nyilváníthat az alábbiakról:

- a) az AKCS–EU partnerségi megállapodás II. melléklete 2. cikkének (7) bekezdése és 4. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti kamattámogatás nyújtásáról szóló javaslatok. Ilyen esetekben a BH-bizottság az említett kamattámogatás felhasználását is véleményezi;
- b) a beruházási hitelkeretből nyújtott finanszírozásra vonatkozó javaslatok olyan projektek esetében, amelyekről a Bizottság negatív véleményt nyilváníthatott;
- c) a beruházási hitelkerettel kapcsolatos, a beruházási hitelkeret operatív iránymutatásaiban meghatározott általános elveken alapuló egyéb javaslatok;
- d) az EBB eredménymérési keretének kidolgozására irányuló javaslatok, annyiban, amennyiben ez a keret alkalmazandó az AKCS–EU partnerségi megállapodás szerinti műveletekre.

▼ **M1**

A kis értékű műveletek jóváhagyási folyamatának ésszerűsítése érdekében a BH-bizottság kedvező véleményt nyilváníthat az EBB-nek a kamattámogatások globális felosztásával (kamattámogatás, technikai segítségnyújtás) vagy globális engedélyezésével (hitelnyújtás, tőkefinanszírozás) kapcsolatos javaslatairól, amelyeket ezt követően – a BH-bizottság és/vagy a Bizottság további véleményezése nélkül – a globális felosztásban/engedélyezésben meghatározott, többek között a projektenkénti legmagasabb összegre vonatkozó kritériumoknak megfelelően az EBB oszt el az egyes projektek között.

Emellett az EBB irányító testületei időről időre kérhetik, hogy a BH-bizottság minden finanszírozási javaslatot vagy a finanszírozási javaslatok bizonyos kategóriáit véleményezze.

(4) Az EBB időben benyújt a BH-bizottságnak minden olyan kérdést, amelyet a (2) és (3) bekezdésben foglaltak szerint a BH-bizottságnak jóvá kell hagynia vagy véleményeznie kell. A bizottságnak véleményezésre benyújtott bármely javaslat esetében a beruházási hitelkeretre vonatkozó operatív iránymutatásokban meghatározott vonatkozó kritériumok és elvek szerint kell eljárni.

(5) Az EBB szorosan együttműködik a Bizottsággal, és adott esetben más adományozókkal is összehangolja a műveleteit. Így az EBB:

- a) a Bizottsággal közösen előkészíti vagy felülvizsgálja a beruházási hitelkeret (2) bekezdés a) pontjában említett operatív iránymutatásait. Az EBB felelősséggel tartozik az iránymutatásoknak való megfelelésért, és gondoskodik arról, hogy az általa támogatott projektek tiszteletben tartsák a nemzetközi szociális és környezetvédelmi előírásokat, és megfeleljenek az AKCS–EU partnerségi megállapodás célkitűzéseinek, az uniós fejlesztéspolitika általános elveinek, valamint az adott országra vagy régióra vonatkozó együttműködési stratégiának;
- b) a beruházási stratégiák, üzleti tervek és általános szakpolitikai dokumentumok elkészítése során kikéri a Bizottság véleményét;
- c) tájékoztatja a Bizottságot a 18. cikk (1) bekezdése szerint általa igazgatott projektekről. A projektelbírálás szakaszában kikéri a Bizottság véleményét arról, hogy a projekt koherens-e az adott ország együttműködési stratégiájával vagy a regionális együttműködési stratégiával, vagy az esettől függően a beruházási hitelkeret általános célkitűzéseivel;
- d) a (3) bekezdés a) pontjában említett globális felosztás keretébe tartozó kamattámogatások kivételével az EBB a projektelbírálás szakaszában szintén kéri a Bizottság egyetértését a BH-bizottsághoz benyújtott minden kamattámogatási javaslat tekintetében arra vonatkozóan, hogy az összhangban van-e az AKCS–EU partnerségi megállapodás II. melléklete 2. cikkének (7) bekezdésével és 4. cikkének (2) bekezdésével, valamint a beruházási hitelkeret operatív iránymutatásaiban meghatározott kritériumokkal.

Ha a Bizottság a javaslat benyújtásától számított három héten belül nem küld értesítést kedvezőtlen véleményéről, úgy tekintendő, hogy a javaslatról kedvező véleményt alkotott, illetve azzal egyetért. A pénzügyi projektek vagy a közszféra projektjeire vonatkozó vélemények, valamint a kamattámogatásokkal való egyetértés tekintetében a Bizottság kérheti, hogy a végleges projektjavaslatot – két héttel azelőtt, hogy azt a BH-bizottságnak elküldnék – véleményezésre vagy jóváhagyásra nyújtsák be számára.

▼ **MI**

(6) Az EBB csak akkor folytathatja a (3) bekezdés a), b) és c) pontjában említett tevékenységekkel kapcsolatos eljárást, ha a BH-bizottság azokról kedvező véleményt adott.

A BH-bizottság kedvező véleményét követően az EBB saját eljárásainak megfelelően határoz a javaslatról. Többek között úgy is határozhat, hogy nem jár el a javaslattal kapcsolatban. Az EBB rendszeres időközönként tájékoztatja a BH-bizottságot és a Bizottságot az olyan esetekről, amelyekben úgy határozott, hogy nem jár el a javaslattal kapcsolatban.

Az EBB a saját eljárásainak megfelelően határoz a saját forrásaiból nyújtott hitelekéről és a beruházási hitelkeretből nyújtott olyan finanszírozásokról, amelyekhez nem szükséges a BH-bizottság véleménye, a beruházási hitelkeret esetében pedig a BH-bizottság által jóváhagyott operatív iránymutatásoknak és beruházási stratégiáknak megfelelően határoz.

Az EBB a BH-bizottságnak a kamattámogatás nyújtására vonatkozó javaslatról adott kedvezőtlen véleménye ellenére is folytathatja az adott hitellel kapcsolatos eljárást, de a kamattámogatás előnyei nélkül. Az EBB rendszeres időközönként tájékoztatja a BH-bizottságot és a Bizottságot az olyan esetekről, amelyekben úgy határozott, hogy az említett módon jár el a hitellel kapcsolatban.

A beruházási hitelkeret operatív iránymutatásaiban megállapított feltételekre figyelemmel, valamint feltéve, hogy a kérdéses hitel vagy a beruházási hitelkeretből nyújtott finanszírozás alapvető célkitűzése nem változik, az EBB úgy is határozhat, hogy módosítja a feltételeket egy olyan, a beruházási hitelkeretből nyújtott hitel vagy finanszírozás tekintetében, amelyről a (3) bekezdés értelmében a BH-bizottság kedvező véleményt adott, vagy bármely hitel esetében, amelynek kamattámogatásáról a BH-bizottság kedvező véleményt adott. Az EBB többek között úgy is határozhat, hogy legfeljebb 20 %-kal megemeli a hitel, vagy a beruházási hitelkeretből nyújtott finanszírozás összegét.

Az AKCS–EU partnerségi megállapodás II. melléklete 2. cikkének (7) bekezdésében említett kamattámogatásos projektek esetében az ilyen emelés a kamattámogatás értékének arányos emelését is eredményezheti. Az EBB rendszeres időközönként tájékoztatja a BH-bizottságot és a Bizottságot az olyan esetekről, amelyekben úgy határozott, hogy a fentiek szerint jár el. Amennyiben az AKCS–EU partnerségi megállapodás II. melléklete 2. cikkének (7) bekezdésében meghatározott projektek esetében a támogatás értékének növelését igénylik, azt a BH-bizottságnak véleményeznie kell, mielőtt az EBB az ügyben eljár.

(7) Az EBB a beruházási hitelkeret finanszírozási műveleteit és a beruházási hitelkeret számláján tartott minden pénzeszközt az AKCS–EU partnerségi megállapodás célkitűzéseivel összhangban kezel. Többek között részt vehet olyan jogi személyek vezető és felügyeleti szerveiben, amelyekbe a beruházási hitelkeretből tőkekihelyezés történt, és a beruházási hitelkeret révén élvezett jogokat az operatív iránymutatásokkal összhangban korlátozhatja, felmondhatja és módosíthatja.

V. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK*17. cikk***Harmadik ország vagy régió részvétele**

Az uniós támogatások koherenciájának és hatékonyságának biztosítása érdekében a Bizottság úgy határozhat, hogy a belső megállapodás 1. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett forrásokból

▼ **M1**

támogathatók legyenek nem AKCS fejlődő országok és olyan AKCS taggal rendelkező regionális integrációs szervek, amelyek az unió külső tevékenységeinek más finanszírozási eszközeiből támogatható regionális együttműködést és integrációt mozdítják elő, ha az érintett projekt vagy program regionális vagy határokon átnyúló jellegű, és összhangban áll az AKCS–EU partnerségi megállapodás IV. mellékletének 6. cikkével. A 2013/755/EU határozat ⁽¹⁾ alapján támogatható tengerentúli országok és területek (TOT) és az Unió legkülső régiói is részt vehetnek a regionális együttműködési projektekből vagy programokban; az e területek és legkülső régiók részvételét lehetővé tevő finanszírozás a belső megállapodás 1. cikke ⁽²⁾ bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett forrásokon felül értendő. Figyelembe kell venni a tagállamok, az Unió legkülső régiói, a TOT-ok és az AKCS-államok közötti megerősített együttműködést, és megfelelő esetben koordinációs mechanizmusokat kell kialakítani. Erre a finanszírozásra és a 215/2008/EK tanácsi rendeletben ⁽²⁾ említett finanszírozási típusokra vonatkozó rendelkezések szerepelhetnek a stratégiai dokumentumokban és többéves indikatív programokban, valamint az e rendelet 9. cikkében említett cselekvési programokban és intézkedésekben.

*18. cikk***Nyomon követés, jelentéstétel és az EFA-támogatások értékelése**

(1) A Bizottság és az EBB rendszeresen nyomon követi tevékenységeit és a finanszírozott intézkedéseket, valamint áttekinti a várt eredmények elérése felé tett előrehaladást. A Bizottság ágazati politikáinak és tevékenységeinek hatásáról és hatékonyságáról, valamint a programozás hatékonyságáról is értékelést fog végezni, adott esetben független külső értékelések útján. A Tanács független külső értékelésekre vonatkozó javaslatait kellőképpen figyelembe veszi. Az értékeléseknek az OECD/DAC bevált gyakorlatra vonatkozó elvein kell alapulniuk, annak megerősítése céljával, hogy teljesültek-e a konkrét célkitűzések – a nemek közti egyenlőség kérdéseit is figyelembe véve –, emellett ajánlásokat kell megfogalmazniuk, valamint a tanulságok levonását megkönnyítő bizonyítékokkal kell szolgálniuk a későbbi műveletek javítása érdekében. Az említett értékeléseket előre meghatározott, egyértelmű, átlátható és – adott esetben – országspecifikus és mérhető mutatók alapján kell elvégezni.

Az EBB rendszeresen tájékoztatja a Bizottságot és a tagállamokat az EFA-forrásokból finanszírozott, az EBB által kezelt projektek megvalósításáról, a beruházási hitelkeretre vonatkozó operatív iránymutatókban megállapított eljárást követve.

(2) A Bizottság értékelő jelentéseit a szolgálatok által a főbb ajánlásokra adott válaszokkal együtt az EFA-bizottságon keresztül megküldi a tagállamoknak, valamint tájékoztatásul az EBB-nek. A bizottság keretében minden értékelés – ideértve az ajánlásokat és az azokat követő

⁽¹⁾ A Tanács 2013. november 25-i 2013/755/EU határozata az Európai Unió és a tengerentúli országok és területek társulásáról (tengerentúli társulási határozat) (HL L 344., 2013.12.19., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2008. február 18-i 215/2008/EK rendelete a 10. Európai Fejlesztési Alapra alkalmazandó pénzügyi szabályzatról (HL L 78., 2008.3.19., 1. o.).

▼ M1

intézkedéseket is – megvitatható, amennyiben azt valamely tagállam kérelmezi. Ilyen esetben a Bizottság egy év múlva ismét jelentést tesz az EFA-bizottságnak az elfogadott követő intézkedések végrehajtásáról. Az eredményeket a programtervezés és a forráselosztás során figyelembe kell venni.

(3) A Bizottság megfelelő mértékben bevon minden érintettet az e rendelet alapján nyújtott uniós támogatások értékelési szakaszába, és adott esetben a tagállamokkal, más adományozókkal és a fejlesztési partnerekkel való együttes értékelések elvégzésére törekedhet.

(4) A Bizottság megvizsgálja az EFA végrehajtásában elért előrelépést – ideértve a többéves indikatív programok végrehajtását is –, és erről 2016-tól kezdve éves jelentést nyújt be a Tanácsnak. A jelentés elemzést tartalmaz a legfontosabb eredményekről és hozadékokról, és – amennyiben lehetséges – arról, hogy az uniós pénzügyi támogatás milyen mértékben járult hozzá a hatások eléréséhez. E célból eredménykeretet kell létrehozni. E jelentést az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának is meg kell küldeni.

(5) Az éves jelentés az előző év vonatkozásában tájékoztatást nyújt a finanszírozott intézkedésekről, a nyomonkövetési és értékelő tevékenységek eredményeiről, az érintett fejlesztési partnerek közreműködéséről, valamint a kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok végrehajtásáról is, országokra, régiókra és együttműködési ágazatokra lebontva. A jelentés emellett – többek között az ellenőrzési rendszerek adataira támaszkodó – minőségi elemzést ad az eredetileg előirányzott és az ahhoz képest elért eredményekről, valamint a levont tanulságok alapján hozott követő intézkedésekről.

(6) A jelentés – amennyire csak lehetséges – az AKCS–EU partnerségi megállapodás célkitűzéseinek elérésében betöltött szerepét jelző konkrét és mérhető mutatókat használ. Tükrözi a legfontosabb levont tanulságokat és az előző évi értékelés ajánlásainak nyomon követését. A jelentésben értékelni kell – amennyiben lehetséges és indokolt – a támogatás hatékonysága elveinek betartását, az innovatív pénzügyi eszközök tekintetében is.

(7) Az Unió és tagállamai legkésőbb 2018 végéig teljesítményértékelést végeznek, amelynek során felméri a kötelezettségvállalások és kifizetések végrehajtása mértékét, valamint a nyújtott segélyek eredményeit és hatásait; az értékeléshez a forrásfelhasználás hatékonyságát és az EFA eredményességét mérő teljesítmény-, eredmény- és hatásmutatókat használják fel. Az értékelés arra is kitér, hogy a finanszírozott intézkedések milyen mértékben járultak hozzá az AKCS–EU partnerségi megállapodás célkitűzéseinek az eléréséhez és a Változtatási programban meghatározott uniós prioritások megvalósításához. A teljesítményértékelést a Bizottság javaslata alapján végzik el.

(8) Az EBB tájékoztatja a BH-bizottságot a beruházási hitelkeret célkitűzéseinek elérése tekintetében elért eredményekről. Az AKCS–EU partnerségi megállapodás II. melléklete 6b. cikkének megfelelően a beruházási hitelkeret általános eredményei tekintetében az EFA végrehajtásának félidejénél és végén közös felülvizsgálatot kell végezni. A félidős felülvizsgálatot az EBB-vel együttműködésben független külső szakértő végzi, és az eredményeket a BH-bizottság rendelkezésére bocsátja.

▼M1*19. cikk***Éghajlat-politikai és biodiverzitási kiadások**

Az éghajlat-politikához és a biodiverzitáshoz kapcsolódó összes kiadás éves becslését az elfogadott indikatív programozási dokumentumok alapján végzik el. Az EFA keretében kiosztott finanszírozást az OECD módszertanán (a riói mutatókon) alapuló nyomonkövetési rendszerrel kell vizsgálni, az ennél pontosabb módszerek használatának kizárása nélkül – amennyiben ilyenek rendelkezésre állnak –, amelyet integrálnak az uniós programok teljesítménymenedzsmentjének meglévő módszereibe, hogy számszerűsíteni lehessen az éghajlat-politikával és biodiverzitással kapcsolatos kiadásokat a 9. cikkben említett cselekvési programok, egyedi és különleges intézkedések szintjén, és rögzíteni lehessen ezeket az értékelésekben és az éves jelentésekben.

*20. cikk***Európai Külügyi Szolgálat**

E rendelet a 2010/427/EU tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban alkalmazandó.

▼B

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

⁽¹⁾ A Tanács 2010. július 26-i 2010/427/EU határozata az Európai Külügyi Szolgálat szervezetének és működésének a megállapításáról (HL L 201., 2010.8.3., 30. o.).